č. j. Na 855/2003 – 19

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Antonína Koukala a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobců: a) Ing. V. K. st., b) Ing. V. K.y**, **c) Ing. V. K. ml., d) P. P. st., e) P. P. ml.**, **f) P. S.,** a **g) M. Z.,** proti **žalovanému Ministerstvu spravedlnosti ČR,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha, o náhradu škody ve výši 21 141 260 Kč,

t a k t o :

I. Žaloba **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 8. 9. 2003, doplněnou k výzvě soudu podáním ze dne 8. 12. 2003, domáhal toho, aby Nejvyšší správní soud vydal rozsudek, kterým by bylo uloženo žalovanému zaplatit náhradu škody ve výši 21 141 260 Kč. Tato škoda byla žalobci dle jeho tvrzení způsobena zdlouhavým jednáním orgánů státní správy.

Nejvyšší správní soud o žalobě nemohl věcně jednat a musel žalobu odmítnout z těchto důvodů.

Ve správním soudnictví jednají a rozhodují krajské soudy a Nejvyšší správní soud. Podle § 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Podle § 4 odst. 1, 2 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“); o ochraně proti nečinnosti správního orgánu; o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách. Ve správním soudnictví dále soudy rozhodují ve věcech volebních, ve věcech místního referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí.

Dle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci soukromoprávní věci.

Dle § 7 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že v dané věci, kdy je předmětem sporu nárok na náhradu škody, není dána pravomoc soudů v správním soudnictví k rozhodování v této věci, neboť se jedná o věc, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Nejvyšší správní soud tedy podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítnul.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu v občanském soudním řízení u věcně a místně příslušného soudu, bude-li tato žaloba podána do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba.

V Brně dne 20. dubna 2004

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu